

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ,
складена за Міжнародними стандартами фінансової звітності

**ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ
«МІЖНАРОДНА ІНВЕСТИЦІЙНА ТА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ»
ЗА 2019 РІК**

ЗМІСТ

ЗАЯВА ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИЦТВА ЗА ПІДГОТОВКУ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	4
ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН.....	5
ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ ТА ПРО СУКУПНІ ДОХОДИ.....	6
ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ.....	7
ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ.....	8
 ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ	
1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПІДПРИЄМСТВО.....	9
1.1. Організація та її діяльність.....	9
1.2. Умови, в яких працює підприємство.....	10
2. ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.	Ошибкa! Закладка не определена.
2.1. Основи підготовки інформації.....	Ошибкa! Закладка не определена.
2.2. Застосування нових, переглянутих та замінсних МСФЗ та інтерпритацій.....	Ошибкa! Закладка не определена.
2.3. Функціональна валюта.....	Ошибкa! Закладка не определена.
2.4. Припущення про безперервність діяльності Товариства.....	Ошибкa! Закладка не определена.
2.5. Рішення про затвердження фінансових звітів.....	14
2.6. Звітний період фінансової звітності.....	14
3. СУТЬСВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	14
3.1. Основа (або основи) оцінки, застосованих при складанні фінансової звітності	14
3.2. Загальні положення щодо облікових політик.....	15
3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів.....	16
3.4. Облікові політики щодо фінансових активів, доступних для продажу	25
3.5. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів	25
3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу	27
3.7. Облікові політики щодо запасів	27
3.8. Облікові політики щодо оренди	27
3.9. Облікові політики щодо податку на прибуток	32
3.10. Облікові політики щодо доходів та витрат	33
3.11. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності	35
4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ.....	36
5. МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВХІДНІ ДАНІ, ВИКОРИСТАНІ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ОЦІНОК ЗА СПРАВЕДЛИВОЮ ВАРТИСТЮ.....	37
6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ.....	39
6.1. БАЛАНС (ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН).....	39
6.1.1. Основні засоби	39
6.1.2. Фінансові інвестиції	40
6.1.3. Дебіторська заборгованість	41
6.1.4. Грошові кошти	41
6.1.5. Резерви	42
6.1.6. Поточні зобов'язання	43

<u>6.1.7. Власний капітал</u>	43
<u>6.2. ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ</u>	44
<u>6.3. ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ</u>	45
<u>6.4. ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ</u>	46
<u>7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ</u>	46
<u>7.1. Умовні активи, зобов'язання та невизначені контрактні зобов'язання</u>	46
<u>7.2. Судові справи</u>	46
<u>7.3. Звіт за сегментами</u>	46
<u>7.4. Розкриття інформації про перерахунок фінансових звітів за рік</u>	47
<u>7.5. Операції з пов'язаними сторонами</u>	47
<u>7.6. Цілі та політики управління фінансовими ризиками</u>	48
<u>7.7. Внутрішня система запобігання та мінімізації впливу ризиків</u>	48
<u>7.8. Управління капіталом</u>	52
<u>7.9. Події після звітної дати</u>	52

Заява про відповіальність керівництва за підготовку і затвердження фінансової звітності

Нижченаведена заява, що повинна цю повинна розглядатися спільно із звітом незалежних аудиторів, зроблена з метою розмежування відповіальності керівництва і вказаних незалежних аудиторів, відносно фінансової звітності Товариства з обмеженою відповіальністю «Міжнародна інвестиційна та будівельна компанія» (далі – Товариство).

Керівництво Товариства відповідає за підготовку фінансової звітності, що достовірно відображає у всіх суттєвих аспектах фінансовий стан Товариства станом на 31 грудня 2019 року, а також сукупний дохід за рік, що закінчився на цю дату, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – МСФЗ), за винятком описаних у звіті невідповідностей МСФЗ.

При підготовці фінансової звітності керівництво Товариства несе відповіальність за:

- вибір належних принципів бухгалтерського обліку та їх послідовне застосування;
- застосування обґрунтованих оцінок і допущень;
- дотримання відповідних МСФЗ і розкриття всіх суттєвих відхилень в примітках до фінансової звітності;
- підготовку фінансової звітності, виходячи із допущення, що Товариство продовжуватиме свою діяльність в найближчому майбутньому, за винятком випадків, коли таке допущення неправомірне.

Керівництво Товариства також несе відповіальність за:

- розробку, впровадження та забезпечення функціонування системи внутрішнього контролю в Товаристві;
- підтримку системи бухгалтерського обліку, що дозволяє у будь-який момент підготувати з достатнім ступенем точності інформацію про фінансове положення Товариства і забезпечити відповідність фінансової звітності вимогам МСФЗ;
- вживання заходів в межах своєї компетенції для забезпечення збереження активів Товариства;
- запобігання та виявлення фактів шахрайства і інших зловживань.

Фінансова звітність Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, була затверджена 20 лютого 2020 року.

Директор ТОВ «КУА «МІБК»

Меметова Т.В.

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН станом на 31 грудня 2019 року

У тисячах українських гривень

АКТИВИ	При- мітки	На 31 грудня 2018 року	На 31 грудня 2019 року
Необоротні активи			
Основні засоби	6.1.1	10	42
первинна вартість		33	79
знос		23	37
Довгострокові фінансові інвестиції	6.1.2	6977	-
ВСЬОГО необоротних активів		6987	42
Оборотні активи			
Торгова дебіторська заборгованість	6.1.3	-	550
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	6.1.3	2	43
Дебіторська заборгованість по податкам і зборам	6.1.3	-	4
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	6.1.3	42	41
Інша поточна дебіторська заборгованість	6.1.3	2	-
Поточні фінансові інвестиції	6.1.2	-	6132
Гроші та їх еквіваленти	6.1.4	257	518
ВСЬОГО оборотних активів		303	7288
Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття		-	-
ВСЬОГО АКТИВІВ		7290	7330
ПАСИВИ		На 01 січня 2019 року	На 31 грудня 2019 року
Власний капітал			
Статутний капітал	6.1.7	7100	7100
Резервний капітал	6.1.7	6	6
Нерозподілений прибуток	6.1.7	104	88
ВСЬОГО власний капітал		7210	7194
Довгострокові зобов'язання			
ВСЬОГО довгострокові зобов'язання		-	-
Короткострокові зобов'язання			
Торгова кредиторська заборгованість	6.1.6	10	6
Кредиторська заборгованість по податкам і зборам, у тому числі	6.1.6	12	-
- з податку на прибуток		12	-
Заборгованість за єдиним соціальним внеском	6.1.6	-	1
Забезпечення	6.1.5	58	129
ВСЬОГО короткострокові зобов'язання		80	136
ВСЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАНЬ І ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ		7290	7330

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року
У тисячах українських гривень

Стаття	Примітки	За рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	За рік, що закінчився 31 грудня 2018 року
Дохід від реалізації	6.2.1	3338	2935
Собівартість реалізації		-	-
Валовий прибуток		3338	2935
Інші операційні доходи	6.2.2	3	218
Адміністративні витрати	6.2.4	(2470)	(2798)
Інші операційні витрати	6.2.3	(1243)	(331)
Фінансові доходи	6.2.5	356	42
Операційний прибуток		-16	66
Витрати з податку на прибуток	6.2.6	-	-12
Чистий прибуток		-16	54

ЗВІТ ПРО СУКУПНІ ДОХОДИ за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року
У тисячах українських гривень

Стаття	Примітки	За рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	За рік, що закінчився 31 грудня 2018 року
Чистий прибуток		-16	54
Інший сукупний дохід/(збиток)		-	-
Статті, які не можна рекласифікувати у подальшому на прибуток або збиток, за вирахуванням податку на прибуток		-	-
Статті, які можна рекласифікувати у подальшому на прибуток або збиток, за вирахуванням податку на прибуток		-	-
ВСЬОГО сукупних доходів за рік		-16	54

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року
 У тисячах українських гривень

Стаття	Примітки	За рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	За рік, що закінчився 31 грудня 2018 року
Рух коштів у результаті операційної діяльності			
Надходження грошових коштів від продажу товарів та надання послуг		2789	2935
Надходження від відсотків за залишками коштів на поточних рахунках		2	-
Інші надходження	6.3	130	1
Витрачання грошових коштів на оплату:			
Товарів (робіт, послуг)		(1136)	(2231)
Праці		(778)	(342)
Відрахувань на соціальні заходи		(211)	(94)
Зобов'язань з податків та зборів		(498)	(92)
Інші витрачання	6.3	(206)	-
ЧИСТИ ГРОШОВІ КОШТИ, ОТРИМАНІ ВІД ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ		90	177
Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності			
Надходження від реалізації фінансових інвестицій		-	7100
Надходження від отриманих відсотків		350	-
Витрачання на придбання фінансових інвестицій		(175)	(7091)
ЧИСТИ ГРОШОВІ КОШТИ, ВИКОРИСТАНІ В ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ		175	9
ЧИСТИ ГРОШОВІ КОШТИ, ВИКОРИСТАНІ В ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ		0	0
ЧИСТЕ (ЗМЕНШЕННЯ)/ЗБІЛЬШЕННЯ ГРОШОВИХ КОШТІВ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТІВ		265	186
ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ НА ПОЧАТОК РОКУ		257	71
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів		(4)	-
ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ НА КІНЕЦЬ РОКУ		518	257

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року

У тисячах українських гривень

Стаття	Статутний капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток	ВСЬОГО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ
ЗАЛИШОК СТАНОМ НА 01 СІЧНЯ 2018 РОКУ	7100	3	53	7156
Прибуток за звітний період	-	-	54	54
Відрахування до резервного капіталу	-	3	(3)	-
ЗАЛИШОК СТАНОМ НА 31 ГРУДНЯ 2018 РОКУ	7100	6	104	7210
Прибуток за звітний період	-	-	-16	-16
Відрахування до резервного капіталу	-	-	-	-
ЗАЛИШОК СТАНОМ НА 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ	7100	6	88	7194

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

ТОВ «КУА «МІБК»

СТАНОМ НА КІНЕЦЬ ДНЯ 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПІДПРИЄМСТВО

1.1. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ДІЯЛЬНІСТЬ

ТОВ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «МІЖНАРОДНА ІНВЕСТИЦІЙНА ТА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ» засновано в 2012 році в формі товариства з обмеженою відповідальністю як професійний учасник фондового ринку. Компанія займається управлінням інвестиційними фондами. В 2014 році компанія змінила власників та назву.

Код за ЄДРПОУ: 38308072

Вид діяльності за КВЕД: 66.30 Управління фондами

Серія, номер, дата видачі та термін чинності ліцензії на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів – діяльності з управління активами інституційних інвесторів: Серія АЕ № 294696, дата прийняття рішення про видачу ліцензії 26.11.2012р. (рішення № 1083), видана 27.01.2015р., строк дії ліцензії необмежений, видана НКЦПФР України

Номер, дата видачі Свідоцтва про включення до державного реєстру фінансових установ: реєстраційний номер № 2107, дата включення в реєстр 06.12.2012р., дата заміни свідоцтва 03.02.2015р. (у зв'язку зі зміною найменування та місцезнаходження фінансової установи), видано НКЦПФР України

Перелік інституційних інвесторів, активи яких перебувають в управлінні КУА:

- 1) Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ПАЛЛАДІУМ», реєстраційний код за ЄДРІСІ 23300203, свідоцтво НКЦПФР № 00203-1, дата внесення 11.06.2013р., дата видачі свідоцтва 13.02.2015р.
- 2) Закритий недиверсифікований венчурний пайовий інвестиційний фонд «ГЕЛІОС ЕНЕРГО», реєстраційний код за ЄДРІСІ 23300696, свідоцтво НКЦПФР № 00696, дата видачі свідоцтва 10.01.2019р.;
- 3) Закритий недиверсифікований венчурний пайовий інвестиційний фонд «НТФ», реєстраційний код за ЄДРІСІ 23300697, свідоцтво НКЦПФР № 006967, дата видачі свідоцтва 10.01.2019р.

Місцезнаходження: 01032, м. Київ, вул. Льва Толстого, б. 39, офіс 105

Відомості про засновників:

За станом на 31.12.2019р. відповідно до установчих документів розмір заявленого, зареєстрованого та сплаченого статутного капіталу ТОВ «КУА «Міжнародна Інвестиційна та будівельна компанія» складає 7100000,00 грн. (Сім мільйонів сто гривень 00 копійок).

Засновником товариства на 100% є одна юридична особа ТОВ «ТАК-КАМ» код ЕДРПОУ 33463405, ЖИТОМИРСЬКА ОБЛ., ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ. ЧЕРНЯХІВ, ВУЛ. ІНДУСТРІАЛЬНА ,БУД.24-В. 2.

Кінцевим бенефіціаром є фізична особа - ВЛАСЕНКО НАТАЛІЯ ВІТАЛІВНА. Адреса засновника: 01054, м. Київ, вул. ДМИТРІВСЬКА, будинок 17А, квартира 41.

На дану звітну дату статутний капітал сформований та сплачений цілком.

У 2018 році змін в статутному капіталі не відбулося.

1.2. УМОВИ, В ЯКИХ ПРАЦЮЄ ПІДПРИЄМСТВО

Економіка України проявляє деякі характерні особливості, властиві ринкам, що розвиваються. Податкове законодавство та законодавство у сфері інвестиційної діяльності, обліку цінних паперів України постійно змінюються, допускає можливість різних тлумачень і створює додаткові труднощі для компаній, що здійснюють свою діяльність в Україні.

Міжнародна фінансова криза, волатильність фондового ринку і інші ризики зробили негативний вплив на український фінансовий сектор.

Майбутній економічний розвиток України залежить від заходів, що робляться урядом для підтримки зростання і внесення змін в податкову, юридичну і нормативну базу.

Дана фінансова звітність була підготовлена відповідно до принципу подальшого функціонування підприємства як безперервно діючого підприємства, який передбачає виконання фінансових та інших зобов'язань в ході нормального ведення бізнесу.

Керівництво впевнене, що в сформованій ситуації воно приймає належні заходи для забезпечення стабільної діяльності підприємства.

2. ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. ОСНОВА ПІДГОТОВКИ ІНФОРМАЦІЇ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції, чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

ТОВ «КУА «Міжнародна Інвестиційна та будівельна компанія» підготувало свою першу фінансову звітність за Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку за 2013 фінансовий рік за методом балансової вартості.

При формуванні фінансової звітності за попередній звітний період, що закінчився 31 грудня 2018 року, Товариство також застосовувало МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01.01.2019р., дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Ця фінансова звітність була підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) за принципом обліку за первісною вартістю. Основні принципи облікової політики, застосовані при підготовці цієї фінансової звітності, описані нижче. Якщо не вказано інше, ці принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом всіх представлених звітних періодів.

2.2. ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ, ПЕРЕГЛЯНУТИХ ТА ЗМІНЕНИХ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЙ

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».

13 січня 2016 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт. Початок обов'язкового застосування в фінансової звітності з 01 січня 2019 року або після цієї дати. Дострокове застосування цього стандарту дозволено. Цей стандарт докорінно змінює облік у орендарів.

Він зобов'язує відображати активи і зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Згідно IFRS 16 орендні зобов'язання розраховуються як дисконтування вартості майбутніх орендних платежів, а активом є право користування орендованого майна (right-of-use asset (ROU)), зникає визначення «операційна оренда». В подальшому активи ROU обліковуються відповідно МСБО 16 «Основні засоби», МСБО 36 «Зменшення корисності активів», а отже в звіті про прибутки і збитки у орендаря будуть відображені витрати з амортизації, фінансові витрати з оренди, а також можливі збитки від знецінення активу ROU. Згідно IFRS 16 люба оренда для орендатора - це операція фінансування. Очікується збільшення активів і пасивів в бухгалтерському балансі. Зміни торкнуться характеру витрат і моделі визнання. Новий стандарт вплине майже на всі фінансові показники: співвідношення власного і позикового капіталу, коефіцієнт поточної ліквідності, оборотність активів, коефіцієнт покриття. За рішенням керівництва ТОВ «КУА «МІБК» МСФЗ 16 «Оренда» не застосовується, договір оренди приміщення має короткостроковий характер.

МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування».

18 травня 2017 року Рада МСФЗ (IASB) опублікувала новий стандарт, який присвячений обліку договорів страхування, — МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування». Початок обов'язкового застосування в фінансової звітності з 01 січня 2021 року або після цієї дати.

Дострокове застосування цього стандарту дозволено. Новий стандарт забезпечить рівні умови страховиків, які звітують за МСФЗ, що надасть можливість користувачам оцінити фінансову стійкість страховиків.

Цей стандарт не стосується діяльності Товариства.

Зміни та правки до МСФЗ:

МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства».

Зміни в МСБО 28, які затверджені в жовтні 2017 року і набувають чинності з 1 січня 2019 року, стосуються довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства й продиктовані чинністю МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». В змінах викладено, що частки довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства, до яких метод участі в капіталі не застосовують, обліковуються відповідно до вимог МСФЗ 9. До МСБО 28 додано параграф 14А та вилучено параграф 41. Також до стандарту було додано кілька спеціальних переходних положень.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

У жовтні 2017 року Рада МСБО внесла обмежені правки до МСФЗ 9, що стосувалися обліку фінансових інструментів, за якими дозволяється дострокове погашення з від'ємним фінансовим результатом для однієї зі сторін. Ситуація доволі специфічна, проте на необхідності взяти її до уваги наполягав Комітет із тлумачень МСФЗ. Це стосується випадків, коли, наприклад, до умов договору кредитора (утримувача фінансового інструменту) можна змусити прийняти дострокову оплату, яка є суттєво меншою, ніж не виплачена ще основна сума боргу з відсотками. У таких випадках фактично це будуть виплати позичальників з боку кредитора, а не компенсація, виплачена кредиторові позичальником. Комітет вирішив, що амортизована вартість або справедлива вартість із відображенням через інший сукупний дохід у цьому випадку забезпечить користувачів звітності більш корисною інформацією.

МСБО 19 «Виплати працівникам»

У лютому 2018 року Рада з МСБО затвердила деякі коригування до МСБО 19 під спільною назвою «Зміни пенсійного плану, скорочення або відшкодування», що стосуються двох окремих питань, поданих на розгляд Комітету з тлумачень МСФЗ. Хоча стандарт і до того моменту окреслював порядок обліку пенсійних планів із фіксованими виплатами працівникам, не всі чітко усвідомлювали, як обліковувати зміни в них, зокрема скорочення або відшкодування дефіциту. Тепер стандарт містить вимогу до підприємств наново вимірювати свої чисті зобов'язання або активи за пенсійним планом.

При цьому підприємства повинні застосовувати зроблені для цієї переоцінки припущення для визначення поточної величини поточних витрат з обслуговування за пенсійним планом та чистих процентних виплат на ту частину звітного річного періоду, що залишилася після зміни плану. Це принципово новий момент в МСБО 19, який таких вимог до лютого 2018 року взагалі не містив.

До стандарту додану нові параграфи 101А, 122А, 123А та 179, а параграфи 57, 99, 120, 123, 125, 126 та 156 змінено.

КТМФЗ 23 «Невизначеність в обліку податків на прибуток»

Рада з МСБО затвердила це Тлумачення в червні 2017 року. Його головна сутність прозоро визначається самою назвою: МСБО 12 «Податки на прибуток» і до того моменту визначав, як відображати у звітності поточні чи відстрочені податки, однак не містив указівок, що робити суб'єктам господарювання в разі невизначеності щодо того, як сприймає податкова служба обраний ними підхід до обліку податків – чи він буде в її очах правомірним.

Рада з МСБО ухвалила щодо таких ситуацій кілька рішень:

- 1) Підприємство повинне застосовувати професійне судження для вирішення того, слід йому розглядати кожний окремий підхід до податкового обліку окремо чи разом. Логіка тут полягає в тому, що керуватися необхідно тим, що найбільше сприяє розв'язанню невизначеності;
- 2) Підприємство повинне враховувати, що в податкових органах буде доступ до всієї актуальної інформації під час перевірки його розрахунків;

3) Якщо підприємство дійде висновку, що певний підхід до податкового обліку буде прийнятим податковою службою, у цьому випадку воно визначає податкову базу, оподаткований прибуток, відкладені податкові збитки, невикористані податкові кредити або податкові ставки відповідно до підходу, який наразі застосовується. Якщо ж підприємство вирішує, що прийняття підходу податковою службою маломовірне, воно має обрати найбільш можливі (очікувані) величини податкової бази, оподаткованого прибутку, відстрочених податкових збитків, невикористаних податкових збитків та пільг або податкових ставок.

Щорічні удосконалення МСФЗ:

У грудні 2017 року до чинних стандартів було внесено декілька змін у межах проекту щорічних удосконалень МСФЗ за період 2015-2017р.р. Вказані покращення стосуються МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу», МСФЗ 11 «Спільна діяльність», МСБО 12 «Податки на прибуток» та МСБО 23 «Витрати на позики».

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Змінений стандарт пояснює, що коли підприємство, яке мало активи та зобов'язання у спільній операції, отримує контроль над бізнесом, який є цією спільною операцією, воно переоцінює свої попередні частки володіння в цьому бізнесі згідно з вимогами параграфа 42, оскільки така угода з придбання бізнесу розцінюється як поетапне придбання. Це зазначено в параграфі 42А.

МСФЗ 11 «Спільна діяльність»

Оновлена редакція підкреслює, що коли підприємство, яке було учасником спільної операції, але не мало спільного контролю, отримує спільний контроль над бізнесом, який є спільною операцією, воно не переоцінює свої попередні частки володіння в цьому бізнесі (новий параграф В33ВА).

МСБО 12 «Податки на прибуток»

МСБО 12 у новій редакції прояснив вимоги до визнання податкових наслідків у разі виплати дивідендів на момент визначення зобов'язань із виплати дивідендів. Тепер ці вимоги охоплюють усі податкові наслідки дивідендів.

Параграф 52Б було виключено, а той приклад, що йде після нього, ілюструє вимоги параграфів 52А та 57А. Саме новий параграф 57А свідчить, що підприємство повинно застосовувати податкові наслідки дивідендів (у визначені цього терміна в МСФЗ 9) на момент визнання зобов'язань із виплати дивідендів, причому податкові наслідки більше пов'язані не з розподілом прибутків проміж власниками, а з минулими подіями, які згенерували ці прибутки. Це означає, що підприємство має визнавати ці податкові наслідки у складі прибутків чи збитків, іншого сукупного доходу або власного капіталу залежно від того, де саме воно раніше визнавало такі події.

МСБО 23 «Витрати на позики»

МСБО 23 у новій редакції параграфа 14 уточнив процедуру розрахунку витрат, які дозволено капіталізувати, у разі залучення позик на загальні цілі. Рада з МСБО наголосила, що підприємство повинне виключати з розрахунку ставки капіталізації суму витрат на позики, отримані спеціально задля придбання кваліфікованого активу до завершення всіх робіт, необхідних для доведення цього активу до стану його цільового використання або продажу.

Дані поправки не мають впливу на фінансову звітність Товариства.

2.3. ФУНКЦІОНАЛЬНА ВАЛЮТА І ВАЛЮТА ПОДАННЯ

Статті, показані у фінансовій звітності, оцінюються з використанням національної валюти гривні. Данна фінансова звітність представлена в гривні, яка є функціональною валютою підприємства та складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. ПРИПУЩЕННЯ ПРО БЕЗПЕРЕВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА

Фінансова звітність Товариства підготовлена на основі припущення, що Товариство буде функціонувати невизначено довго в майбутньому, це допущення передбачає реалізацію активів та виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності.

На дату затвердження звітності Товариство функціонує в нестабільному середовищі, пов'язаному зі складною політичною та економічною ситуацією в країні. Поліпшення економічної ситуації в Україні в більшій мірі буде залежати від ефективних фіiscalьних та інших заходів, які буде здійснювати уряд України. В цей же час не існує чіткого уявлення того, які заходи буде вжити уряд України для подолання кризи. Тому неможливо достовірно визначити ефект впливу поточної економічної ситуації на ліквідність і дохід Товариства, стабільність і структуру його операцій із споживачами і постачальниками. В результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції, можливість відшкодування вартості активів Товариства і здатність Товариства обслуговувати і платити за своїми боргами у міру настання термінів їх погашення. Ця фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коректування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі і зможуть бути оцінені.

2.5. РІШЕННЯ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 20 лютого 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. ЗВІТНИЙ ПЕРІОД ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3. СУТЬСВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. ОСНОВА (АБО ОСНОВИ) ОЦІНКИ, ЗАСТОСОВАНА ПРИ СКЛАДАННІ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2.ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОБЛІКОВИХ ПОЛІТИК

Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка містить дійсну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути дійсними.

Товариство не застосовувало зміни в облікових політиках в 2019 році порівняно із обліковими політиками, які Товариство використовувало для складання фінансової звітності за період, що закінчився 31 грудня 2018 року.

Форма та назви фінансових звітів

Згідно п.10 МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (далі – МСБО 1) повний комплект фінансової звітності включає:

- Звіт про фінансовий стан на кінець періоду;
- Звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період;
- Звіт про зміни у власному капіталі за період;
- Звіт про рух грошових коштів за період;
- Примітки, що містять виклад суттєвих облікових політик та інші пояснення;
- Порівняльну інформацію стосовно попереднього періоду.

Всі фінансові звіти повного комплекту фінансової звітності подаються з однаковою значимістю.

Оскільки дозволено використовувати інші назви звітів, ніж ті, що використовуються у МСБО 1, перелік та назви форм фінансової звітності товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Суттєвість та групування

Суттєвість – межа, максимальне значення, якому повинна дорівнювати інформація, щоб бути значимою для користувача звітності.

Відповідно до «Положення про облікову політику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «МІЖНАРОДНА ІНВЕСТИЦІЙНА

ТА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ» згідно з вимогами МСФЗ» визначає наступний розміри суттєвості:

- Відображення статей фінансової звітності – 1 000,00 грн.;
- Розкриття статей фінансової звітності (окремих об'єктів обліку, що належать до активів, зобов'язань та власного капіталу) – 2 відсотки від валюти балансу на початок звітного періоду;
- Розкриття статей фінансової звітності (окремих видів доходів та витрат) – 1 відсоток від чистого прибутку (збитку) ;
- Проведення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку – 10 відсотків від вартості чистих активів на початок звітного періоду;
- Відображення в обліку переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку – 10 відсотків від їх номінальної вартості;
- Визначення подібних активів – різниця між справедливою вартістю об'єктів обміну не повинна перевищувати 10%.

Для кожного із звітів фінансової звітності обирається окрема база визначення кількісних критеріїв і якісних ознак суттєвості статей фінансової звітності і діапазон кількісних критеріїв, зокрема:

- для статей балансу – базою є сума підсумку балансу, кількісний критерій суттєвості визначається у розмірі не більш 1% від бази;
- для статей звіту про рух грошових коштів – базою є сума чистого руху грошових коштів від операційної діяльності із визначенням кількісного критерію суттєвості не більш 1% від бази;
- для статей звіту про зміни у власному капіталі – розмір власного капіталу підприємства із визначенням кількісного критерію суттєвості не більше 1% від бази.

Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основаною на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в цих Правилах.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ

У липні 2014 року РМСБО впровадила остаточну версію МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». МСФЗ 9 замінює МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або пізніше, при цьому дозволяється його дострокове застосування. У жовтні 2017 року РМСБО внесла зміни до МСФЗ 9 «Умова про дострокове по-

гашення з негативною компенсацією». Зміни є чинними для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або пізніше, при цьому дозволяється досрочове застосування.

Товариство застосовує МСФЗ 9 від липня 2014 року з 1 січня 2018 року і з цієї ж дати досрочно застосує зміни до МСФЗ 9. Товариство скористалося звільненням, яке дозволяє не перераховувати порівняльні дані за попередні періоди в частині змін до класифікації та оцінки (включаючи зменшення корисності) фінансових інструментів. Різниці між колишньою балансовою вартістю інструментів і їх балансовою вартістю відповідно до МСФЗ 9, у загальному випадку, визнані в складі нерозподіленого прибутку і резервів власного капіталу станом на 1 січня 2018 р.

Визнання на балансі фінансових активів та фінансових зобов'язань та їх первісна оцінка

Визнання звичайного придбання або продажу фінансових інвестицій відбувається по даті операції або за датою розрахунку.

Первісна оцінка всіх фінансових інструментів відбувається по справедливій вартості. У випадку якщо фінансовий актив або фінансове зобов'язання оцінюється не по справедливій вартості, то вартість збільшується або зменшується на суму затрат по угоді.

Згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9) під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю. Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції. Проте, при наявності свідчення, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, який придбавається, необхідно провести оцінку за їхньою справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фінансовий актив визнається тоді, коли Товариство стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Найкращим свідченням справедливої вартості фінансового інструменту при первісному визнанні зазвичай є ціна операції (тобто справедлива вартість винагороди) (параграф Б5.1.2А МСФЗ 9).

Визначаючи, чи дорівнює справедлива вартість при первісному визнанні ціні операції, потрібно брати до уваги чинники, характерні для цієї операції для активу. Наприклад, ціна операції може не представляти справедливу вартість активу чи зобов'язання при первісному визнанні, якщо є будь-яка з таких умов (за наявності):

- а) це операція між зв'язаними сторонами, хоча ціна в операції зі зв'язаною стороною може бути використана як вхідне дане для оцінки справедливої вартості, якщо є свідчення того, що операція була здійснена на ринкових умовах;
- б) операція відбувається під тиском, або продавець вимушений прийняти ціну в операції. Наприклад, це може бути у випадку, коли продавець зазнає фінансових труднощів;
- в) одиниця обліку, представлена ціною операції, відрізняється від одиниці обліку для активу або зобов'язання, оціненого за справедливою вартістю. Наприклад, це може бути у випадку, якщо ціна операції включає витрати на операцію;
- г) ринок, на якому відбувається операція, відрізняється від основного ринку (чи найсприятливішого ринку).

Якщо визначено, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, то такий інструмент обліковується на цю дату таким чином:

- а) за справедливою вартістю, яка підтверджується ціною котирування (біржовим курсом) на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання (тобто вхідними даними 1 рівня), або побудована за методикою оцінювання, яка використовує тільки дані відкритих ринків. Якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає, слід використовувати закриті вхідні дані для оцінки справедливої вартості. Товариство визнає різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції як прибуток або збиток;
- б) в усіх інших випадках, за справедливою вартістю, з урахуванням коригування на відстрочення різниці між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції. Після первісного визнання Товариство визнає таку відстрочену різницю як прибуток або збиток лише якщо вона виникає внаслідок зміни чинника (у тому числі чинника часу), який учасники ринку враховували б при визначенні ціни активу або зобов'язання.

Класифікація та оцінка фінансових активів.

Класифікація фінансового активу відбувається при первісному визнанні.

При класифікації фінансових активів застосовується аналіз грошових потоків та аналіз бізнес моделі.

Після первісного визнання фінансові активи оцінюються:

- за амортизованою вартістю – від фінансового інструменту очікуються лише грошові потоки погашення основної суми та відсотків; бізнес модель – утримання для погашення;
- за справедливою вартістю з визнанням її змін в іншому сукупному доході - від фінансового інструменту очікуються лише грошові потоки погашення основної суми та відсотків; бізнес модель – утримання для погашення та продажу;
- за справедливою вартістю з визнанням її змін у прибутку та збитку - від фінансового інструменту очікуються не лише грошові потоки погашення основної суми та відсотків; бізнес модель – утримання для продажу.

Борговий інструмент оцінюється за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході, тільки у випадку, якщо він відповідає обом нижче наведених умовам і не класифікований на розсуд Товариства як оцінюваний за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку:

- він утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається як шляхом отримання передбачених договором грошових потоків, так і шляхом продажу фінансових активів;
- його договірні умови передбачають виникнення у встановлені терміни грошових потоків, які являють собою виплату виключно основної суми і процентів на непогашену частину основної суми.

За борговими фінансовими активами, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний доход, прибутки та збитки визнаються в складі іншого сукупного доходу, за винятком таких наступних статей, які визнаються у прибутку чи збитку так само, як і за фінансовими активами, що оцінюються за справедливою вартістю:

- процентних доходів, розрахованих з використанням методу ефективного відсотка;

- очікуваних кредитних збитків і стороно збитків від зменшення корисності; і
- прибутків та збитків від курсових різниць.

При припиненні визнання боргового фінансового активу, що оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, накопичені прибуток або збиток, раніше визнані у складі іншого сукупного доходу, перекласифіковуються зі складу власного капіталу в прибуток або збиток.

При первісному визнанні інвестицій в інструменти капіталу, які не призначені для торгових операцій, Товариство може на власний розсуд прийняти рішення, без права його подальшого скасування, відображати подальші зміни їх справедливої вартості в складі іншого сукупного доходу. Такий вибір здійснюється для кожної інвестиції окремо.

За такими дольовими інструментами прибутки та збитки ніколи не перекласифіковуються у чистий прибуток, а збиток від зменшення корисності у складі прибутку або збитку не визнається. Дивіденди визнаються в прибутку чи збитку, крім випадків, коли є очевидним, що вони являють собою повернення частини первісної вартості інвестиції, і в цьому випадку дивіденди визнаються в складі іншого сукупного доходу. При вибутті інвестиції накопичені прибутки та збитки, визнані у складі іншого сукупного доходу, переносяться до складу нерозподіленого прибутку. Всі інші фінансові активи класифікуються як оцінювані за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Крім того, при первісному визнанні Товариство може на власний розсуд класифікувати, без права подальшої перекласифікації, фінансовий актив, який відповідає критеріям для оцінки за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, як оцінюваний за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо це дозволить усунути або значно зменшити облікову невідповідність, яка виникла б в іншому випадку.

Метод ефективної ставки відсотка

Для розрахунку амортизованої вартості фінансових інструментів застосовують метод ефективної ставки відсотка. Процентний дохід або витрати (розраховані по методу ефективної відсоткової ставки), курсові різниці та прибуток або збиток від знецінення відображаються безпосередньо в звіті про прибутки та збитки за відповідний період.

Метод ефективної ставки відсотка забезпечує одинаковий рівень дохідності (витратності) шляхом рівномірного розподілу доходів і витрат на всі періоди протягом строку дії фінансового інструменту.

Ефективна ставка відсотка застосовується для:

- визнання процентних доходів (витрат) за фінансовим інструментом;
- оцінки фінансових інструментів, що обліковуються за амортизованою собівартістю [кредитів, вкладів (депозитів), боргових цінних паперів], та обчислення теперішньої вартості майбутніх потоків грошових коштів для розрахунку зменшення корисності фінансових активів.

Перекласифікація

Класифікація фінансових активів після первісного визнання не змінюється, крім як у періоді, наступному за тим, в якому Товариство змінює свою бізнес-модель з управління фінансовими активами.

Товариство повинно перекласифіковувати фінансові активи тільки в тому випадку, якщо було змінено бізнес-модель, яка використовується для управління цими фінансовими активами. Очікується, що такі зміни будуть відбуватися вкрай рідко. Такі зміни повинні визначатися вищим управлінським персоналом Товариства як наслідок зовнішніх або внутрішніх змін і повинні бути значними для діяльності Товариства й очевидними для зовнішніх сторін. Відповідно, зміна мети бізнес-моделі Товариства може відбуватися тоді і тільки тоді, коли Товариство почне або припинить здійснювати ту чи іншу діяльність, значну по відношенню до її операцій; наприклад, коли мало місце придбання, викуп або припинення Товариством певного напряму бізнесу.

Класифікація фінансових зобов'язань після первісного визнання не підлягає зміні.

Припинення визнання

Фінансові активи

З 1 січня 2018 року будь-яка накопичена сума прибутку/збитку, визнана у складі іншого сукупного доходу, за дольовими інвестиційними цінними паперами, класифікованими на розсуд Товариства в категорію оцінки за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не підлягає перекласифікації в чистий прибуток або збиток при припиненні визнання таких цінних паперів. Будь-яка частка участі у переданому фінансовому активі, що відповідає критеріям припинення визнання, яка виникла або залишилась у Товариства, визнається як окремий актив або зобов'язання.

Списання

Позики і боргові цінні папери підлягають списанню (частково чи повністю), коли немає обґрунтованих очікувань щодо їх відшкодування. Як правило, у таких випадках Товариство визначає, що у позичальника немає активів чи джерел доходу, що можуть генерувати грошові потоки в обсязі, достатньому для погашення сум заборгованості, що підлягають списанню. Однак Товариство може продовжувати здійснювати діяльність, спрямовану на стягнення заборгованості за списаними фінансовими активами згідно з політикою відшкодування сум, належних до погашення.

Модифікація фінансових активів і фінансових зобов'язань

Фінансові активи

Якщо умови фінансового активу змінюються, Товариство оцінює, чи відрізняються значно грошові потоки за таким модифікованим активом. Якщо грошові потоки відрізняються значно («значна модифікація умов»), то вважається, що строк дії прав на передбачені договором грошові потоки за первісним фінансовим активом закінчився. У цьому випадку визнання первісного фінансового активу припиняється, а новий фінансовий актив визнається в обліку за справедливою вартістю. Зміни величини грошових потоків за існуючими фінансовими активами або фінансовими зобов'язаннями не вважаються модифікацією умов, якщо вони є наслідком поточних умов договору. Товариство здійснює кількісну та якісну оцінку того, чи є модифікація умов значною, тобто чи відрізняються значно потоки грошових коштів за первісним фінансовим активом і потоки грошових коштів за модифікованим активом або фінансовим активом, що його замінив.

Товариство здійснює кількісну та якісну оцінку на предмет значущості модифікації умов, аналізуючи якісні фактори, кількісні фактори і сукупний ефект якісних і кількісних факторів. Якщо потоки грошових коштів значно відрізняються, то вважається, що строк дії прав на передбачені договором грошові потоки за первісним фінансовим активом закінчився.

При проведенні даної оцінки Товариство керується вказівками щодо припинення визнання фінансових зобов'язань за аналогією. Товариство доходить висновку, що модифікація умов є значною на підставі таких якісних факторів:

- зміни валюти фінансового активу;
- зміни типу забезпечення або інших засобів підвищення якості активу.

Якщо грошові потоки за модифікованим активом, оцінюванім за амортизованою вартістю, не відрізняються значно, то така модифікація умов не призводить до припинення визнання фінансового активу. У цьому випадку Товариство перераховує валову балансову вартість фінансового активу і визнає суму коригування валової балансової вартості як прибуток або збиток від модифікації в прибутку чи збитку. Валова балансова вартість фінансового активу перераховується як теперішня вартість переглянутих або модифікованих грошових потоків, дисконтованих з використанням первісної ефективної процентної ставки за даним фінансовим активом. Понесені витрати і комісії коригують балансову вартість модифікованого фінансового активу й амортизуються протягом строку дії модифікованого фінансового активу. Якщо така модифікація обумовлена фінансовими труднощами позичальника, то відповідні прибуток або збиток відображаються в складі збитків від зменшення корисності. В інших випадках відповідні прибуток або збиток відображаються в складі процентних доходів.

Фінансові зобов'язання

Товариство припиняє визнання фінансового зобов'язання, коли його умови змінюються таким чином, що величина грошових потоків за модифікованим зобов'язанням значно змінюється. У цьому випадку нове фінансове зобов'язання з модифікованими умовами визнається за справедливою вартістю. Різниця між балансовою вартістю колишнього фінансового зобов'язання і вартістю нового фінансового зобов'язання з модифікованими умовами визнається в прибутку або збитку. Якщо модифікація умов (або заміна фінансового зобов'язання) не призводить до припинення визнання фінансового зобов'язання, Товариство застосовує облікову політику, яка узгоджується з підходом щодо коригування валової балансової вартості фінансового активу у випадках, коли модифікація умов не призводить до припинення визнання фінансового активу, - тобто Товариство визнає будь-яке коригування амортизованої вартості фінансового зобов'язання, що виникає в результаті такої модифікації (або заміни фінансового зобов'язання), в складі прибутку або збитку на дату модифікації умов (або заміни фінансового зобов'язання).

Товариство здійснює кількісну та якісну оцінку на предмет значущості модифікації умов, аналізуючи якісні фактори, кількісні фактори і сукупний ефект якісних і кількісних факторів.

Для цілей проведення кількісної оцінки умови вважаються такими, що значно відрізняються, якщо дисконтована теперішня вартість грошових потоків відповідно до нових умов, в тому числі будь-які сплачені мита за вирахуванням отриманих платежів та дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою, щонайменше на 10 відсотків відрізняється від теперішньої вартості решти грошових потоків первинного фінансового зобов'язання. Якщо заміна одного боргового інструменту іншим або модифікація його умов враховуються як погашення боргу, будь-які витрати або понесені збори відображаються у складі прибутку або збитку від погашення. Якщо заміна одного боргового інструменту іншим або модифікація його умов не враховуються як погашення боргу, будь-які понесені витрати або комісії коригують балансову вартість зобов'язання та амортизуються протягом строку дії модифікованого зобов'язання, який залишився.

Зменшення корисності – Фінансові активи, зобов'язання з надання позик

МСФЗ 9 замінює модель «понесених збитків», що використовується в МСБО 39, на модель «очікуваних кредитних збитків». Ключовим принципом якої є своєчасне відображення покращення або погіршення якості фінансових інструментів з врахуванням накопиченої історичної інформації, теперішньої ситуації та обґрутованих прогнозах майбутніх подій та економічних умов. Нова модель зменшення корисності застосовується до наступних фінансових інструментів,

- за амортизованою вартістю за моделлю ефективної ставки процента;
- за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (крім інвестицій у часткові інструменти).

Таким чином, під порядок знецінення підпадають:

- видані позики;
- дебіторська заборгованість (торговельна);
- дебіторська заборгованість з фінансової оренди;
- інвестиції у боргові цінні папери (що утримуються для отримання грошових потоків у рахунок погашення основної суми боргу та процентів);
- інвестиції у боргові цінні папери (що утримуються для отримання грошових потоків у рахунок погашення основної суми боргу, процентів, а також від їх продажу).

За інвестиціями в інструменти капіталу збиток від зменшення корисності не визнається.

Очікувані кредитні збитки визнаються у фінансовій звітності як резерв.

Резерв під очікувані кредитні збитки, тобто збитки від знецінення, які можуть статися в майбутньому навіть з мінімальною ймовірністю, створюється для активів які знаходяться на балансі підприємства більше трьох місяців після їх первісного визнання.

Оцінка очікуваних кредитних збитків

Очікувані кредитні збитки являють собою розрахункову оцінку, зважену з урахуванням ймовірності кредитних збитків.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первинна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Товариство регулярно проводить оцінку дебіторської заборгованості та передплат виданих постачальникам. Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між

балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Дебіторська заборгованість строком виникнення до 3 місяців не розглядається на ознаки знецінення.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в розділі «Функціональна валюта та валюта подання» цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами. Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію ба-

нківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відсторочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначеню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання дoreчних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий

діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.4. ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ФІНАНСОВИХ АКТИВІВ, ДОСТУПНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Цінні папери в торговому портфелі - це цінні папери, придбані для перепродажу та переважно з метою отримання прибутку від короткострокових коливань їх ціни чи дилерської маржі. До торгових цінних паперів можуть бути віднесені будь-які цінні папери, відносно яких Товариство при первісному визнанні прийняло рішення стосовно їх обліку за справедливою вартістю та визнанням переоцінки в Звіті про сукупний дохід.

Цінні папери в торговому портфелі первісно оцінюються за справедливою вартістю. Справедлива вартість на дату придбання визначається ціною зазначеною в договорі купівлі-продажу цінних паперів. Витрати з їх придбання відображаються на рахунках витрат при первісному визнанні вказаних цінних паперів. Амортизація дисконту/премії за борговими цінними паперами в торговому портфелі не виконується.

Подальша оцінка

Щорічно на кінець звітного періоду фінансові активи доступні для продажу переоцінюються за справедливою вартістю, за винятком тих, справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити. Ці інструменти обліковуються за собівартістю за вирахуванням витрат на укладання угоди та збитків від знецінення. Всі утримувані до погашення фінансові активи оцінюються за амортизованою вартістю. Прибуток або збитки, що виникають в результаті змін справедливої вартості фінансових інструментів, Товариство відображає у Звіті про сукупний дохід. Витрати по нездійсненим угодам відносить на витрати періоду.

3.5. ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ТА НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. Товариство обрало модель оцінки основних засобів – за історичною вартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю.

тістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Групи	строки корисного використання, років
група 1 – машини та обладнання	5 - 8
Група 2 – комп'ютерне обладнення	2 - 4
Група 3 – транспортні засоби	5 - 8
група 4 – інструменти, прилади, інвентар (меблі)	5 - 8

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням встановлених щорічних норм окремо для кожного активу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.6.ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО НЕПОТОЧНИХ АКТИВІВ, УТРИМУВАНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажом. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

3.7. ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗАПАСІВ

Облік і віддзеркалення у фінансовий звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2. Товарно-матеріальні запаси обліковуються за найменшою з первісної вартості і чистої вартості реалізації. Вартість видуття товарно-матеріальних запасів визначається за ФІФО.

3.8.ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ОРЕНДИ

Орендарі повинні визнавати актив і зобов'язання за всіма договорами оренди, якщо вони не є короткостроковими або в яких базовий актив має низьку вартість. Таким чином, вкрай важливо оцінити, чи містить договір оренду, або це просто договір про надання послуг.

У момент укладення договору підприємство повинне оцінити, чи є договір в цілому або його окремі компоненти договором оренди. Договір в цілому або його окремі компоненти є договором оренди, якщо за цим договором передається право контролювати використання ідентифікованого активу протягом певного періоду в обмін на відшкодування.

Ідентифікований актив, як правило, безпосередньо вказується в договорі або його окремих компонентах. Для того, щоб актив був ідентифікований, постачальник активу не повинен мати права на заміну активу на альтернативний актив протягом всього періоду його використання.

Для визначення того, чи передає договір право контролювати використання ідентифікованого активу протягом періоду використання, підприємство повинно проаналізувати наявність двох наступних характеристик:

- право отримувати практично всі економічні вигоди від використання ідентифікованого активу; і
- право визначати спосіб використання ідентифікованого активу.

Право на отримання економічних вигід від використання

Щоб контролювати використання ідентифікованого активу, суб'єкт господарювання повинен мати право на отримання практично всіх економічних вигід від використання активу протягом терміну використання (наприклад, з огляду на виняткового використання активу протягом такого терміну). Підприємство може отримати економічні вигоди від використання активу безпосередньо або побічно різними способами, наприклад, використовуючи актив, утримуючи актив або надаючи його в суборенду.

Оцінюючи право на отримання практично всіх економічних вигід від використання активу, суб'єкт господарювання розглядає економічні вигоди, зумовлені використанням активу в рамках певного обсягу права на використання активу. наприклад:

(А) якщо договір обмежує використання транспортного засобу лише однієї певної територією протягом терміну використання, підприємство повинно враховувати економічні вигоди лише від використання транспортного засобу на даній території, а не де-небудь ще;

(В) якщо в договорі зазначено, що підприємство може використовувати транспортний засіб лише до досягнення певного пробігу протягом терміну використання, підприємство повинно враховувати економічні вигоди лише від використання транспортного засобу до досягнення дозволеного пробігу, але не понад нього.

Право визначати спосіб використання

Підприємство має право визначати спосіб використання ідентифікованого активу протягом терміну використання виключно при дотриманні однієї з наступних умов:

(А) підприємство має право визначати, як і для якої мети використовується актив протягом терміну використання; або

(В) значимі рішення про те, як і для якої мети використовується актив, зумовлені і:

(І) підприємство має право експлуатувати актив (або визначати спосіб експлуатації активу іншими особами на власний розсуд) протягом терміну використання, при цьому постачальник не має права змінювати вказівки по експлуатації; або

(ІІ) підприємство спроектувало актив (або певні аспекти активу) таким чином, який зумовлює те, як і для якої мети буде використовуватися актив протягом терміну використання.

Орендар

На дату початку оренди орендар повинен визнати актив у формі права користування та зобов'язання по оренді.

Первісна оцінка

На дату початку оренди орендар повинен оцінювати зобов'язання з оренді з поступовим зниженням вартості орендних платежів, які ще не здійснені на цю дату.

Орендні платежі, які включаються в оцінку зобов'язання по оренді, складаються з наступних платежів:

- фіксовані платежі;
- змінні орендні платежі, які залежать від індексу або ставки,
- суми, які, як очікується, будуть сплачені орендарем за гарантіями ліквідаційної вартості;
- ціна виконання опції на покупку, якщо є достатня впевненість в тому, що орендар її виконає; і
- виплати штрафів за припинення оренди, якщо термін оренди відображає потенційне виконання орендарем опції на припинення оренди.

Орендні платежі необхідно дисконтувати з використанням процентної ставки, закладеної в договорі оренди, якщо така ставка може бути легко визначена. Якщо така ставка не може бути легко визначена, орендар повинен використовувати ставку залучення додаткових позикових коштів орендарем.

На дату початку оренди орендар повинен оцінювати актив у формі права користування за первісною вартістю.

Первісна вартість активу в формі права користування повинна включати в себе наступне:

- величину первісної оцінки зобов'язання з оренди;
- орендні платежі на дату початку оренди або до такої дати;
- будь-які початкові прямі витрати, понесені орендарем; і
- оцінку витрат, які будуть понесені орендарем при демонтажі і переміщенні базового активу, відновленні ділянки, на якому він розташовується, або відновленні базового активу до стану, яке вимагається згідно з умовами оренди, за винятком випадків, коли такі витрати понесені для власного виробництва.

Щоб розрахувати первісну вартість зобов'язання з оренди та активу в формі права користування, орендар повинен розглянути тривалість терміну оренди. Термін оренди включає:

- неануліруємий період;
- період, щодо якого передбачена опція на продовження оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що орендар виконає цю опцію;
- період, щодо якого передбачена опція на припинення оренди, якщо є достатня впевненість в тому, що орендар не виконає цю опцію.

Оцінюючи наявність достатньої впевненості в тому, що орендар виконає опцію на продовження або не продовження оренди, підприємство повинно враховувати всі доречні факти та обставини, які призводять до виникнення в орендаря економічного стимулу для виконання опції. Приклади факторів, які необхідно враховувати, серед іншого включають в себе наступне:

- передбачені договором умови для додаткових періодів в порівнянні з ринковими ставками, наприклад:
 - (I) суми платежів за оренду в будь-якому додатковому періоді;
 - (II) сума змінних платежів за оренду або інших умовних платежів, наприклад, платежів, обумовлених штрафами за припинення; і
 - (III) умови опцій, які можуть бути виконані після початкових додаткових періодів (наприклад, опція на покупку, яка може бути виконана в кінці періоду продовження за ставкою, яка в даний час нижче ринкових ставок);
- значні вдосконалення орендованого майна, які були здійснені (або, як очікується, будуть здійснені) протягом терміну дії договору, які, як очікується, будуть мати значну економічну вигоду для орендаря, коли опцію на продовження або припинення оренди або на покупку базового активу можна буде виконати;
- витрати, пов'язані з припиненням оренди, наприклад, витрати на переговори, витрати на переміщення, витрати в зв'язку з ідентифікацією іншого базового активу, що підходить для потреб орендаря, витрати в зв'язку з інтеграцією нового активу в діяльність орендаря або аналогічні витрати, включаючи витрати, пов'язані з поверненням базового активу в передбачене договором стан або передбачене договором місце;

- значення такого базового активу для діяльності орендаря з урахуванням, наприклад, того, чи є базовий актив спеціалізованим активом, розташування базового активу та наявності відповідних альтернативних варіантів; і

- умовності в зв'язку з виконанням опції (т. Е. Коли опція може бути виконана лише при дотриманні одного або декількох умов) і ймовірність того, що такі умови будуть мати місце.

Орендар повинен повторно оцінити наявність достатньої впевненості у виконанні опції на продовження або невиконанні опції на припинення оренди при виникненні або визначної події, або внесення суттєвих змін до обставин, що:

(А) підконтрольне орендарю; і

(В) впливає на оцінку наявності достатньої впевненості в тому, що орендар виконає опцію, яка раніше не враховувалася при визначенні їм терміну оренди, або в тому, що орендар не виконає опцію, яка раніше враховувалася при визначенні їм терміну оренди.

Підприємство має переглянути термін оренди у разі зміни періоду оренди, що не підлягає досрочковому припиненню. Наприклад, не підлягає досрочковому припиненню період оренди зміниться, якщо:

(А) орендар виконає опцію, яка раніше не враховувалася при визначенні організацією терміну оренди;

(Б) орендар не виконає опцію, яка раніше враховувався при визначенні організацією терміну оренди;

(С) відбудеться подія, наслідком якого за договором є обов'язок орендаря виконати опцію, яка раніше не враховувався при визначенні організацією терміну оренди; або

(Д) відбудеться подія, наслідком якого за договором є заборона на виконання орендарем опції, яка раніше враховувався при визначенні організацією терміну оренди.

Подальша оцінка

Після дати початку оренди орендар повинен оцінювати зобов'язання з оренди в такий спосіб:

(А) збільшуючи балансову вартість для відображення відсотків по зобов'язанню з оренди; і

(В) зменшуючи балансову вартість для відображення здійснених орендних платежів.

Після дати початку оренди орендар повинен оцінювати актив у формі права користування із застосуванням моделі справедливої вартості.

Якщо договір оренди передає право власності на базовий актив орендарю до кінця терміну оренди або якщо первісна вартість активу в формі права користування відображає намір орендаря виконати опцію на покупку, орендар повинен амортизувати актив у формі права користування з дати початку оренди до кінця строку корисного використання базового активу . В іншому випадку орендар повинен амортизувати актив у формі права користування з дати початку оренди до більш ранньої з наступних дат: дата закінчення терміну корисного використання активу в формі права користування або дата закінчення терміну оренди.

Якщо відбуваються зміни в лізингових платіжах, тоді зобов'язання по оренді має бути перераховано і його балансова вартість скоригована. Відповідне коригування проводиться проти балансової вартості активу в формі права користування.

Орендар повинен переоцінювати зобов'язання по оренді, дисконтувати переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконтування в будь-якому з наступних випадків:

- (А) зміна терміну оренди; або
- (В) зміна оцінки опції на покупку базового активу.

Переглянута ставка дисконтування визначається як процентна ставка, закладена в договорі оренди, протягом строку оренди, якщо така ставка може бути легко визначена, або як ставка залучення додаткових позикових коштів орендарем на дату переоцінки, якщо процентна ставка, закладена в договорі оренди, не може бути легко визначена.

Короткострокова оренда і оренда, в якій базовий актив має низьку вартість

У разі, якщо оренда є короткостроковою (в разі якщо є намір використовувати актив менше 12 місяців з дати набрання договором чинності) або базовий актив, який знаходиться в оренді, має низьку вартість (менш 250 тис. грн) підприємство може застосовувати спрощений підхід до обліку. У разі застосування спрощеного підходу, орендар повинен визнавати орендні платежі по такій оренді як витрати або лінійним методом протягом терміну оренди, або з використанням іншого систематичного підходу. Зобов'язання з оренди або актив у формі права користування в таких випадках не визнаються.

Фінансова оренда

Нижче представлени приклади обставин, які окремо або в сукупності зазвичай призводять до класифікації оренди як фінансової:

- договір оренди передбачає передачу права власності на базовий актив орендарю наприкінці строку оренди;
- орендар має опцію покупки базового активу за ціною, яка, як очікується, буде настільки нижче справедливої вартості, що на початку оренди можна з достатньою впевненістю очікувати виконання цієї опції
- термін оренди становить значну частину терміну економічного використання базового активу, навіть якщо права власності не передаються;
- на початку оренди теперішня вартість мінімальних орендних платежів практично дорівнює справедливій вартості базового активу;
- базовий актив має такий спеціалізований характер, що тільки орендар може використовувати його без значної модифікації;
- якщо в орендаря є право на дострокове розірвання договору оренди, при якому збитки орендодавця, пов'язані з розірванням договору, відносяться на орендаря;
- прибутки або збитки від коливань справедливої оцінки ліквідаційної вартості нараховуються орендарю (наприклад, у формі знижки з орендної плати, яка дорівнює більшій частині надходжень від продажу в кінці терміну оренди); і
- орендар має можливість продовжити оренду ще на один термін при рівні орендної плати значно нижчим від ринкового.

Первісна оцінка - фінансова оренда

На дату початку оренди орендодавець повинен визнавати в своєму звіті про фінансовий стан активи, що знаходяться у фінансовій оренді, і представляти їх в якості дебіторської заборгованості в сумі, що дорівнює чистої інвестиції в оренду.

Орендні платежі, які включаються в оцінку чистих інвестицій в оренду, складаються з наступних платежів за право користування базовим активом протягом терміну оренди, які не отримані на дату початку оренди:

- фіксовані платежі;
- змінні орендні платежі, які залежать від індексу або ставки, спочатку оцінюються з використанням індексу або ставки на дату початку оренди;
- ліквідаційна вартість, гарантована орендодавцю;
- ціна виконання опції на покупку, якщо є достатня впевненість в тому, що орендар виконає цю опцію; і
- виплати штрафів за припинення оренди, якщо термін оренди відображає виконання орендарем опції на припинення оренди.

Для оцінки чистих інвестицій в оренду, орендодавець повинен використовувати процентну ставку, закладену в договорі оренди.

Початкові прямі витрати включаються в первісну оцінку чистих інвестицій в оренду і зменшують суму доходу, визаного протягом терміну оренди. Відсоткова ставка, закладена в договорі оренди, визначається таким чином, щоб початкові прямі витрати автоматично включалися в чисту інвестицію в оренду; необхідність їх окремого включення відсутня.

Подальша оцінка - фінансова оренда

Орендодавець повинен визнавати фінансовий дохід протягом строку оренди на основі графіка, що відображає незмінну періодичну норму прибутковості по чистих інвестицій орендодавця в оренду.

Операційна оренда

Орендодавець повинен визнавати орендні платежі по операційній оренді в якості доходу лінійним методом або іншим систематичним методом. Орендодавець повинен застосовувати тільки інший систематичний метод, якщо такий метод забезпечує більше відображення в частині вигоди від використання базового активу.

Орендодавець повинен додавати початкові прямі витрати, понесені під час узгодження договору операційної оренди, до балансової вартості базового активу та визнавати такі витрати як витрати протягом строку оренди з використанням тих же принципів, які будуть застосовуватись до доходів від оренди.

Оренду офісу за договорами з ТОВ «ДОМ АРТЕ» ТОВ «КУА «МІБК» визнає в якості короткострокової оренди та визнає орендні платежі по такій оренді як витрати протягом терміну оренди. Зобов'язання з оренди або актив у формі права користування за даним договором не визнаються.

3.9.ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставки, чинної на дату балансу, а саме 18%.

Відповідно до п.п.134.1.1 п.134.1 ст.134 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу.

Так як річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, Товариством прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення Товариство зазначило у податковій звітності з цього податку, що подана за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Для цілей п.п.134.1.1 п.134.1 ст.134 ПКУ до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

В результаті вищевикладеного, Товариство не визнає поточні та відстрочені податки.

3.10. ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ ЩОДО ДОХОДІВ ТА ВИТРАТ

Визнання доходів та витрат

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від основного виду діяльності, а саме: доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

МСФЗ 15: «Доходи від реалізації за договорами з клієнтами»

Наприкінці травня 2014 року було випущено МСФЗ 15 «Доходи від реалізації за договорами з клієнтами» («МСФЗ 15»). Цей стандарт визначає єдину комплексну модель обліку доходів від реалізації, які виникають за договорами з клієнтами, і замінює рекомендації щодо визнання доходів.

Основний принцип МСФЗ 15 полягає в тому, що підприємство визнає дохід від реалізації, щоб відобразити передачу товарів або послуг, визначених як сума, на яку, як очікує підприємство, воно отримає право в обмін на такі товари або послуги. Зокрема, новий стандарт вимагає, щобі відмінні товари чи послуги обліковувалися окремо, що може істотно вплинути на строки визнання доходів та прибутку. МСФЗ 15 містить значну кількість рекомендацій із багатьох питань, які виника-

ють під час визначення належних строків та оцінки доходів. Новий стандарт передбачає принципово нову концепцію, що замінює існуючі положення МСФЗ в частині визнання виручки. Вводяться декілька нових понять і нове керівництво з деяких питань визнання виручки, наприклад:

- окремі зобов'язання з виконання договору;
- нове керівництво щодо моменту визнання виручки;
- поняття змінного відшкодування, яке використовується для визначення суми визнаної виручки в разі, коли сума виручки може змінюватися;
- нове керівництво щодо розподілу ціни операції між окремими зобов'язаннями;
- врахування вартості грошей у часі.

МСФЗ(IFRS) 15 вводить поняття переходу контролю. Для визначення моменту переходу контролю необхідне професійне судження і лише одним з критеріїв переходу контролю є перехід ризиків та вигід. Поруч з ним є й інші індикатори (критерії), які слід враховувати для вирішення питання про момент переходу контролю, а саме:

- право на оплату;
- права фізичного використання;
- факт прийняття товару/послуги зі сторони клієнта.

Тобто поняття переходу контролю є ширшим, ніж перехід ризиків та вигід. Для вирішення питання коли і в яких сумах визнавати дохід від договорів з клієнтами, підприємства повинні будуть застосовувати послідовну модель аналізу договорів:

Наслідки впровадження нового стандарту МСФЗ 15 будуть різними для різних компаній. Так, в компаніях, які здійснюють продаж власної продукції та послуг, об'єднавши їх в один договір або в тих, які займаються розробкою, крупних проектів, наприклад в сфері комунікацій, програмного забезпечення, будівництва, можуть значно змінитися строки визнання виручки. Товариство відноситься до компаній, в яких зміни відчуваються не так сильно.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибудутя чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Фінансові доходи і витрати

Фінансові доходи і витрати включають процентні витрати в позиковых коштах, збитки від деструктивного погашення кредитів, процентний дохід від вкладених коштів, зміни відсотка за зобов'язаннями по пенсійному забезпеченням, а також прибуток і збитки від курсових різниць.

Витрати в позиковых коштах, які відносяться до активів, для створення яких потрібно значний період часу, капіталізуються у складі вартості таких активів. Всі інші процентні та інші витрати в позиковых коштах відносяться на витрати з використанням ефективної процентної ставки.

Процентні доходи визнаються в міру нарахування з урахуванням ефективної прибутковості активу.

3.11. ІНШІ ЗАСТОСОВАНІ ОБЛІКОВІ ПОЛІТИКИ, ЩО Є ДОРЕЧНИМИ ДЛЯ РОЗУМІННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Резерви забезпечення майбутніх витрат і платежів

Товариство визначає резерви забезпечення відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на виплату чергових відпусток працівникам. Резерв забезпечення на виплату відпусток працівникам нараховується щомісячно у розмірі невикористаної кількості днів щорічної відпустки працівників за розрахунковий період, який дорівнює місяць, помножений на середньоденну заробітну плату працівників. Середньоденна заробітна плата визначається шляхом ділення фонду оплати праці (далі ФОП) за 12 календарних місяців, що передують місяцю розрахунку, на кількість календарних днів в цьому періоді, за виключенням свяtkових та неробочих днів, встановлених ст.73 КЗпП. Резерв збільшується на суму нарахування єдиного соціального внеску.

Статутний капітал

Статутний капітал включає до себе внески засновників.

Дивіденди

Дивіденди визнаються як зобов'язання і віднімаються з капіталу на звітну дату, тільки якщо вони оголошені до або на звітну дату. Інформація про дивіденди розкривається у фінансовій звітності, якщо вони запропоновані до звітної дати або запропоновані або оголошенні після звітної дати, але до затвердження фінансової звітності до випуску.

Умовні активи і зобов'язання

Умовний актив не визнається у фінансовій звітності. Інформація про нього розкривається, коли імовірне одержання економічних вигод.

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує вірогідність відпліву ресурсів для того, щоб розрахуватися за зобов'язаннями, і їх суму можна розрахувати з достатнім ступенем точності. Інформація про умовні зобов'язання розкривається у фінансовій звітності, крім випадків, коли вірогідність відпліву ресурсів, які передбачають економічні вигоди, є незначною.

Винагороди працівникам та план з встановленими внесками

Підприємство платить передбачені законодавством внески в Пенсійний фонд на користь своїх співробітників. Внески нараховуються як відсоток від поточної валовий суми заробітної плати і відносяться на витрати по мірі їх виникнення. У звіті про фінансові результати до складу витрат на оплату праці включені внески.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме видуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентовані МСФЗ відсутні.

Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності

об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ТА ВХІДНІ ДАНІ, ВИКОРИСТАНІ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ОЦІНOK ЗА СПРАВЕДЛИВОЮ ВАРТІСТЮ

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

При підготовці фінансової звітності були застосовані ряд оціночних суджень та припущення, які впливають на величину активів і зобов'язань, відображені у звітності. Встановлені припущення та судження ґрунтуються на історичному досвіді, поточних та очікуваних економічних умовах та іншій доступній інформації. Товариство наводить судження, які найбільш суттєво впливають на суми, визнані у фінансовій звітності та оцінка значення яких може стати причиною коригувань балансової вартості активів та зобов'язань в наступному.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі принципу історичної собівартості, за виключенням оцінки окремих статей, що оцінюються за справедливою вартістю на кінець кожного звітного періоду як викладено у положеннях облікової політики. Історична собівартість звичайно визначається на основі справедливої вартості компенсації, сплаченої в обмін на товари та послуги.

Справедлива вартість визначається як ціна, яка була б отримана у результаті продажу активу або сплачена у результаті передачі зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Під час оцінки справедливої вартості активу або зобов'язання Товариство бере до уваги характеристики відповідного активу або зобов'язання так, як би учасники ринку враховували ці характеристики під час визначення ціни активу або зобов'язання на дату оцінки, передбачувані майбутні грошові потоки, існуючу економічну ситуацію, ризики, властиві різним фінансовим інструментам та інші фактори з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Окрім того, для цілей фінансової звітності оцінки справедливої вартості розподіляються за такими категоріями:

- ціни котирування (без коригування) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;
- дані, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано;
- вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Розрахункова справедлива вартість фінансових інструментів визначається з урахуванням різної ринкової інформації та відповідних методик оцінки. Однак для проведення такої оцінки необхідно обґрунтувати судження при тлумаченні ринкової інформації. Відповідно, такі оцінки не завжди виражають суми, які Товариство може отримати в існуючій ринковій ситуації. Балансова вартість грошових коштів та їх еквівалентів, торгової та іншої дебіторської та кредиторської заборгованості майже дорівнює їх справедливій вартості у зв'язку з короткостроковістю погашення цих інструментів та перерахування більшості за курсом іноземних валют.

Ієрархія джерел оцінки справедливої вартості: Товариство використовує таку ієрархію для визначення справедливої вартості фінансових інструментів і розкриття інформації про неї в розрізі моделей оцінки:

1-й рівень: котирування (некориговані) на активних ринках ідентичних активів чи зобов'язань;

2-й рівень: інші методи, дані в основі яких, що мають значний вплив на відображену справедливу вартість, є спостережуваними на ринку;

3-й рівень: інші методи, дані в основі яких, що мають значний вплив на відображену справедливу вартість, не є спостережуваними на ринку.

Для оцінок і розкриття в даній звітності справедлива вартість визначається згідно МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» за винятком інструментів, на які розповсюджується МСБО 2, орендних угод, врегульованих МСФЗ 16, також оцінок, порівняних, але не рівних справедливій вартості.

Для оцінки вартості інвестованого капіталу або активів Товариства може бути застосовано три підходи: (i) витратний, (ii) ринковий (або порівняльний) та (iii) дохідний. При проведенні оцінки початково розглядається кожний з цих підходів, але який чи які з них є оптимальними у кожному конкретному випадку, визначається характером та специфікою оцінюваної компанії та її активів.

(i) Витратний підхід заснований на принципі заміщення та походить з того, що розумний інвестор не стане платити за актив більше, ніж вартість його заміни на ідентичний або аналогічний об'єкт з такими ж корисними властивостями. Першим кроком в рамках витратного підходу є визначення поточної вартості заміщення або поточної вартості відтворення оцінюваних активів.

(ii) Порівняльний (або ринковий) підхід засновано на інформації про стан ринку у поточних умовах та здійснених угодах на Дату оцінки або незабаром до дати оцінки. У рамках порівняльного підходу існує два метода: метод компаній-аналогів та метод угод. Метод компаній-аналогів засновано на порівнянні оцінюваної компанії з зіставними компаніями, акції яких звертаються на біржовому ринку. При використанні методу угод, оцінювана компанія порівнюється з зіставними компаніями, продавалися в останній час в ході операцій по поглинанню. І в тому, і в іншому випадку складається необхідна вибірка компаній по критеріям порівнянності. В ході оцінки основних засобів на базі порівняльного підходу їх ринкова вартість визначається шляхом порівняння останніх за часом продаж аналогічних активів з коригуванням зіставних даних на такі фактори, як вік та стан активу, а також тип угоди купівлі-продажу.

При використанні ринкового підходу фізичний знос відображається та оцінюється виходячи з порівняльної кон'юнктури.

(iii) При використанні доходного підходу справедлива вартість визначається шляхом розрахунку приведеної вартості очікуваних майбутніх грошових потоків, які прогнозуються на визначений період часу і дисконтується для визначення їх приведеної вартості. У рамках доходного підходу існує два метода: метод дисконтування грошових потоків та метод капіталізації прибутку. Для визначення справедливої вартості основних засобів компанії було використано витратний підхід для спеціалізованих, та порівняльний метод для неспеціалізованих, для яких була доступна ринкова інформація про угоди по купівлі/продажу таких самих або аналогічних активів.

Оскільки для більшості фінансових інструментів Товариства не існує готового доступного ринку, при визначенні їхньої справедливої вартості необхідно застосовувати професійні судження на основі поточної економічної ситуації та конкретних ризиків, властивих для даного інструменту. Всі фінансові активи та зобов'язання відносяться до 3 рівня ієархії. Оцінки, представлені у цій окремій фінансовій звітності, не обов'язково відображають суми, за які Товариство могло б реалізувати на ринку повний пакет того або іншого інструменту.

Протягом звітного періоду не було переходів між рівнями оцінки справедливої вартості 1 і 2, а також переходів до / з Рівня 3.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює	Ринковий	Офіційні курси НБУ

	іх номінальній вартості		
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договарами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

6.1. БАЛАНС (ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН)

6.1.1. Основні засоби

Облік основних засобів здійснювався на відповідних рахунках бухгалтерського обліку відповідно до МСФО 16. Модель подальшої оцінки основних засобів – за історичною вартістю.

На протязі 2016 року було придбано 2 ноутбука на загальну вартість 33 тис. грн. У 2017 та 2018 роках надходження основних засобів не відбувалось. У 2019 році був придбаний комп’ютер (37 тис. грн.) та інші основні засоби (9 тис. грн.) (табличка) на загальну суму 46 тис. грн.

Амортизація основних засобів нарахована з використанням прямолінійного метода. За період 2016 року сума нарахованої амортизації склала 6 тис. грн., а за період 2017 року – 8 тис. грн., за період 2018 року – 9 тис. грн., за період 2019 року – 14 тис. грн.

На 31.12.2016р. у балансі значились основні засоби первісна вартість яких складала 33 тис.грн., знос – 6 тис.грн., залишкова вартість яких складає 27 тис.грн.

На 31.12.2017р. у балансі значиться основні засоби первісна вартість яких складала 33 тис.грн., знос – 14 тис.грн, балансовою (залишковою) вартістю 19 тис.грн.

На 31.12.2018р. у балансі значиться основні засоби первісна вартість яких складала 33 тис.грн., знос – 23 тис.грн, балансовою (залишковою) вартістю 10 тис.грн.

На 31.12.2019р. у балансі значиться основні засоби первісна вартість яких складала 79 тис.грн., знос – 37 тис.грн, балансовою (залишковою) вартістю 42 тис.грн.

Тестування на знецінення основних засобів не здійснювалось, з-за відсутності ознак знецінення.

6.1.2. Фінансові інвестиції

- 1) В листопаді 2018 року Товариство придбало купонні дисконтні облігації внутрішньої державної позики (UA4000197396) (далі - ОВДП) у кількості 252 шт. з номіналом 1000 доларів США, датою погашення – 13.05.2020р. (купон – 24,45 доларів США на 1 облігацію).

Інформація стосовно купонних ОВДП:

№ п/ п	Дата	ОВДП дискон- ті (погашення за 1000\$)	Кіль- кість цп, шт.	Ринкова ціна од- ного цп, грн.	Вартість пакету, грн.	комісійна винаго- рода тор- говця, грн.	Дата пога- шення	Курс на дату купі- влі	Ціна, \$ на дату постав- ки	До- хід- ність, %
1	16.11.2018	UA4000197396	110	28 086,40	3 089 504,00	1 000,00	13.05.2020	27,76	1004,88	5,30
2	23.11.2018	UA4000197396	142	28 163,80	3 999 259,60	1 000,00	13.05.2020	27,76	1005,85	5,25
ВСЬОГО			152		7 088 763,60	2 000,00				

Купонні ОВДП індексовані за курсом долара США обліковуються за справедливою вартістю через прибутки та збитки. Так як вартість облігацій зафіксовано в іноземній валюті, справедливою вартістю є валютна сума за номіналом.

Станом на 01.01.2019 року в балансі Товариства значились довгострокові фінансові інвестиції , а саме ОВДП на загальну суму 6977 тис.грн.

Станом на 31.12.2019р. дані ОВДП у кількості 252 штуки були рекласифіковані у поточні фінансові інвестиції (у зв'язку зі строком погашення – 13.05.2020р.) та відображені за справедливою вартістю, що дорівнює валютній сумі за номіналом, яка становить 5969 тис.грн.

- 2) В червні 2019 року Товариство придбало дисконтні облігації внутрішньої державної позики (UA4000203764) (далі - ОВДП) у кількості 7 шт. номінальною вартістю 1000 доларів США, датою погашення – 02.04.2020р. Ціна придбання облігації складає 6634,81 дол.США, а ціна погашення – 7000,00 дол. США. Дисконтні ОВДП індексовані за курсом долара США та обліковуються за амортизованою вартістю виходячи зі встановленого дисконту, з відображенням через прибутки та збитки. Протягом 2019 року визнаний дохід у вигляді нарахованих процес-

нтів у розмірі 6 тис.грн. та визнані курсові різниці. Станом на 31.12.2019р. дані ОВДП у кількості 7 штук були відображені за амортизованою вартістю, яка становить 163 тис.грн.

У Звіті про фінансовий стан наведені наступні дані:

Стаття	Станом на 31.12.2019	Станом на 31.12.2018
Довгострокові фінансові інвестиції	0	6977
Поточні фінансові інвестиції	6132	0

6.1.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість за послуги та інша дебіторська заборгованість (тис. грн.)	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Дебіторська заборгованість за послуги	550	0
Аванси видані	43	2
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів – а саме з відсотків по ОВДП	41	42
Інша дебіторська заборгованість	0	2
Чиста вартість дебіторської заборгованості	<u>634</u>	<u>45</u>

Станом на 31.12.2019р. торгова дебіторська заборгованість за послуги склала 550 тис.грн, а саме винагорода ПЗНВІФ «ПАЛЛАДІУМ», визнана 31.12.2019р.

Станом на 31.12.2018р. у балансі відображена інша поточна дебіторська заборгованість, а саме за розрахунками по єдиному соціальному внеску.

Аванси видані – поточні аванси постачальникам послуг, які отримуються на щомісячної основі.

Вся дебіторська заборгованість поточна та не знецінена, строком виникнення до 3 місяців.

6.1.4. Грошові кошти

Станом на 31.12.2018р. залишок коштів складав 257 тис.грн. Грошові кошти за місяцями знаходження:

- На поточних рахунках у банках – 256 тис.грн.:

№	Найменування банку	валюта	залишок
1.	АТ «ВТБ БАНК»	гривня	205 255,95
2.	АТ «УКРСИББАНК»	гривня	2 436,25
3.	АТ «КБ «ПРИВАТБАНК»	гривня	47 809,60

- на депозитному рахунку у банку – 1 тис.грн.:

№	Найменування банку	валюта	залишок
1.	АТ «УКРСИББАНК»	гривня	1 224,00

Станом на 31.12.2019р. залишок коштів складає 518 тис. грн. Грошові кошти за місцями знаходження:

- На поточних рахунках у банках – 518 тис. грн.:

№	Найменування банку	валюта	залишок
1.	АБ «ПІВДЕННИЙ»	гривня	339 339,57
2.	АБ «ПІВДЕННИЙ»	Дол.США	170 358,97 грн. / 7 192,33 дол.США
2.	АТ «УКРСИББАНК»	гривня	6 946,00
3.	АТ «КБ «ПРИВАТБАНК»	гривня	1 236,86

- на депозитному рахунку у банку – 0 тис. грн.:

№	Найменування банку	валюта	залишок
1.	АТ «УКРСИББАНК»	гривня	455,26

6.1.5. Резерви (забезпечення наступних витрат і платежів)

Резерви визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем ймовірності буде потрібен відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю. Товариство визнає в якості резервів - резерв відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці і розрахункового оціночного коефіцієнта. Коефіцієнт розраховується виходячи з даних попередніх звітних періодів з урахуванням поправки на інформацію звітного періоду. Величину забезпечення витрат на оплату відпусток визначати як добуток фактично нарахованої працівникам заробітної плати й норми резервування. Норма резервування визначається як співвідношення річної фактичної суми оплати відпусток і загального фонду заробітної плати за попередній рік.

Станом на 31.12.2017 р. в балансі Товариства обліковується поточні забезпечення виплат персоналу на суму 27 тис. грн..

Станом на 31.12.2018 р. в балансі Товариства обліковується поточні забезпечення виплат персоналу на суму 58 тис. грн..

Станом на 31.12.2019 р. в балансі Товариства обліковується поточні забезпечення виплат персоналу на суму 129 тис. грн..

Станом на 31.12.2018 р. та на 31.12.2019р. в балансі Товариства не значаться інші забезпечення.

6.1.6. Поточні зобов'язання

Станом на 31.12.2018 р. поточні зобов'язання Товариства складають 22 тис. грн., а саме:

- **поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за товари, роботи та послуги** складає 10 тис. грн., а саме поточна заборгованість за договором про бухгалтерське обслуговування, укладеним з ТОВ «АК «ЛУКА»;

- **поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом** складає 12 тис. грн., що на 100% є заборгованістю з податку на прибуток.

Інші поточні зобов'язання відсутні.

Станом на 31.12.2019 р. поточні зобов'язання Товариства складають 7 тис. грн., а саме:

- **поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за товари, роботи та послуги** складає 6 тис. грн., а саме поточна заборгованість за договором про бухгалтерське обслуговування, укладеним з ТОВ «АК «ЛУКА»;

- **поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування** складає 1 тис. грн., а саме з єдиного соціального внеску.

Інші поточні зобов'язання відсутні.

6.1.7. Власний капітал

За станом на 31.12.2019р., як і на 31.12.20178р. відповідно до установчих документів розмір заявленого, зареєстрованого та сплаченого статутного капіталу ТОВ «КУА «Міжнародна Інвестиційна та будівельна компанія» складає 7100000,00 грн. (Сім мільйонів сто гривень 00 копійок).

Станом на 31.12.2019р., як і на 31.12.2018р. засновником товариства на 100% є одна юридична особа ТОВ «ТАК-КАМ» код ЄДРПОУ 33463405, ЖИТОМИРСЬКА ОБЛ., ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ. ЧЕРНЯХІВ, ВУЛ. ІНДУСТРІАЛЬНА ,БУД.24-В. 2.

Кінцевим бенефіціаром є фізична особа - ВЛАСЕНКО НАТАЛІЯ ВІТАЛІЇВНА. Адреса засновника: 01054, м. Київ, Шевченківський район, ВУЛИЦЯ ДМИТРІВСЬКА, будинок 17А, квартира 41.

На дану звітну дату статутний капітал сформований та сплачений цілком.

У 2016 році Товариством було сформовано резервний капітал у розмірі 5% від отриманого в 2016 році прибутку, а саме в сумі 1 тис. грн. У 2017 році відрахування до резервного капіталу склали 2 тис. грн.. У 2018 році відрахування до резервного капіталу склали 3 тис. грн. (5% від отриманого чистого прибутку). У 2019 році відрахування до резервного капіталу не здійснювались у разі отримання збитків.

Станом на 31.12.2017р. резервний капітал створений у розмірі 3 тис. грн.

Станом на 31.12.2018р., як і на 31.12.2019р., резервний капітал створений у розмірі 6 тис.грн.

6.2. ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

6.2.1. Дохід від реалізації	2019	2018
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг): винагорода КУА.	3 338	2 935
Всього	<u>3 338</u>	<u>2 935</u>

Протягом звітного року Товариство отримувало доходи від інвестиційних Фондів, які знаходиться в його управлінні та обслуговуванні.

6.2.2. Інші операційні доходи	2019	2018
Дохід від курсової різниці	3	218
Всього	<u>3</u>	<u>218</u>

6.2.3. Інші операційні витрати	2019	2018
Витрати від курсової різниці	1 031	331
Знецінення безнадійної заборгованості	205	0
Штрафи нараховані	7	0
Всього	<u>1 243</u>	<u>331</u>

6.2.4. Адміністративні витрати	2019	2018
Заробітна плата та відрахування єдиного соціального внеску	1180	552
Нарахування резерву відпусток	71	0
Оренда приміщення та комунальні послуги	691	2046
Амортизація	14	8
Членство в УАІБ	32	28
Банківські послуги	31	5
Бухгалтерські послуги	111	120
Держмито	185	0
Обслуговування та ремонт офісної техніки	5	0
Канцтовари	7	7
Інші витрати: Консультаційні послуги, депозитарні	143	32

послуги, агентські послуги, аудиторські послуги, утримання офісу, інші		
<u>Всього</u>	<u>2 470</u>	<u>2 798</u>

6.2.5. Інші фінансові доходи	<u>2019</u>	<u>2018</u>
Відсотки за банківським депозитом, що оцінюється Товариством як грошові кошти та еквіваленти	2	42
Дохід від володіння ОВДП	354	0
<u>Всього</u>	<u>356</u>	<u>42</u>

6.2.6. Податок на прибуток	<u>2019</u>	<u>2018</u>
Податок на прибуток	0	12
<u>Всього :</u>	<u>0</u>	<u>12</u>

6.3. ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ

Звіт грошових коштів за 2019 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображеного рух грошових коштів від операційної та не операційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність – полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності, витрати на придбання оборотних активів, втрати на оплату праці персоналу, сплату податків, відрахування на соціальні заходи та інші витрати. Інші надходження від операційної діяльності – це компенсаційні виплати Фондів. Інші витрачання від операційної діяльності – це списання на витрати залишку коштів, що значились на поточному рахунку в банку, що знаходиться на ліквідації.

Інвестиційна діяльність — це придбання та продаж: необоротних активів, у тому числі активів віднесених до довгострокових, та поточних фінансових інвестицій, інших вкладень, що не розглядаються як грошові еквіваленти, отримані відсотки та дивіденди.

Фінансова діяльність — це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті отримання та погашення позик.

Результатом чистого руху коштів від діяльності Товариства за звітний 2019 рік є надходження у розмірі 265 тис. грн. Станом на 31.12.2018р. залишок грошових коштів складає 518 тис. грн.

Грошових коштів, які є в наявності і які недоступні для використання, Товариство не має.

6.4. ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ

Товариство складає Звіт про власний капітал, де інформує про зміни у власному капіталі відповідно до МСБО1. Звіт про зміни у власному капіталі за 2019 рік включає таку інформацію:

- загальний сукупний прибуток за період;
- для нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) вплив ретроспективного перерахунку, визнаного відповідно до МСБО 8;
- для кожного компонента власного капіталу, зіставлення вартості на початок та на кінець пе-ріоду, окремо розкриваючи зміни в результаті отриманого прибутку

До статей власного капіталу в балансі Товариства входять:

	31 грудня 2018	31 грудня 2019
Статутний капітал	7 100	7 100
Резервний капітал	6	6
Нерозподілені прибутки / непокриті збитки	104	88
Неоплачений капітал	0	0
Всього власний капітал	<u>7 210</u>	<u>7 194</u>

Нерозподілені прибутки на 31.12.2019 р. становлять 8 тис. грн. В порівнянні з залишком на кінець 2018 року нерозподілені прибутки зменшились на 16 тис. грн. за рахунок отриманих за підсумками роботи в 2019 році збитків.

7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. УМОВНІ АКТИВИ, ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА НЕВИЗНАЧЕНІ КОНТРАКТНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Умовних активів, зобов'язань та невизначених контрактних зобов'язань на 31 грудня 2019 року Товариство не має.

7.2. СУДОВІ ПОЗОВИ

Судові позови проти Товариства та судові позови від Товариства відсутні.

7.3. ЗВІТНІСТЬ ЗА СЕГМЕНТАМИ

Товариство має тільки один основний сегмент діяльності: надає фінансові послуги на ринку цінних паперів, тому розподіл на сегменти не проводиться.

КОНСОЛІДАЦІЯ ТА ОБ'ЄДНАННЯ БІЗНЕСУ

Фінансова звітність товариства не є консолідованим фінансовою звітністю.

7.4. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПЕРЕРАХУНОК ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК

Управлінським персоналом Товариства проведено аналіз критеріїв передбачених міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції», а саме:

- а) основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;
- б) основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;
- в) продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсиують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;
- г) відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;
- г) кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100% або перевищує цей рівень.

За офіційними даними Державної служби статистики України, кумулятивний рівень інфляції за трирічний період, включаючи 2017, 2018 та 2019 роки, склав 29,84%, тобто кумулятивний рівень інфляції менший чим 100%.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 застосування положень стандарту та перерахунок показників фінансової звітності з урахуванням можливого впливу гіперінфляційних процесів є питанням судження управлінського персоналу, Товариство, враховуючи вищезазначені показники, прийняло рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2019 рік.

7.5. ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАННИМИ СТОРОНАМИ

Пов'язаними вважаються сторони, які перебувають під спільним контролем або коли одна зі сторін має можливість контролювати іншу сторону або чинити на неї істотний вплив у процесі прийняття фінансових та управлінських рішень, як це визначено МСФЗ (IAS) 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін». При визначенні того факту чи є сторони пов'язаними до уваги приймається характер взаємовідносини сторін, а не тільки їх юридична форма. Пов'язані сторони можуть вступати в операції, які не проводились би між непов'язаними сторонами, ціни і умови таких угод можуть відрізнятися від цін і умов угод між непов'язаними сторонами.

Пов'язані сторони:

Станом на 31.12.2019р., як і на 31.12.2018р., учасником Товариства на 100% є одна юридична особа ТОВ «ТАК-КАМ» код ЕДРПОУ 33463405, ЖИТОМИРСЬКА ОБЛ., ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ Р-Н, СМТ. ЧЕРНЯХІВ, ВУЛ. ІНДУСТРІАЛЬНА ,БУД.24-В. 2.

Кінцевим бенефіціаром є фізична особа - ВЛАСЕНКО НАТАЛІЯ ВІТАЛІВНА. Адреса засновника: 01054, м. Київ, Шевченківський район, ВУЛИЦЯ ДМИТРІВСЬКА, будинок 17А, квартира 41.

В 2018 та 2019 роках директором ТОВ «Компанія з управління активами «Міжнародна Інвестиційна та будівельна компанія» була Меметова Тетяна Віталіївна (код 2627519527).

У звітному періоді здійснювались виплати управлінському персоналу (директору), а саме нарахована (та виплачена в повному обсязі) заробітна плата у розмірі 374 тис. грн. (виплачена за вирахуванням податків – 301 тис. грн.). Інших правовідносин з пов’язаними особами не відбувалось.

7.6. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

З метою запобігання та мінімізації впливу ризиків на діяльність на фондовому ринку, Товариство повинно дотримуватись пруденційних нормативів. Пруденційні нормативи, що використовуються для вимірювання та оцінки ризиків діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність управління активами):

1) мінімальний розмір власних коштів

Власні кошти є коштами, які Товариство може використовувати на покриття негативних фінансових наслідків реалізації ризиків, що виникають при провадженні нею професійної діяльності на фондовому ринку. Розмір власних коштів протягом звітного року задовольняє нормативне значення цього показника.

2) норматив достатності власних коштів

Норматив достатності власних коштів є показником, що відображає здатність Товариства утримувати власні кошти в розмірі, достатньому для покриття її фіксованих накладних витрат протягом 3 місяців, навіть за умови відсутності доходів протягом цього часу. Норматив достатності власних коштів протягом звітного періоду задовольняє нормативне значення цього показника.

3) коефіцієнт покриття операційного ризику

Коефіцієнт покриття операційного ризику відображає здатність Товариства забезпечувати покриття своїх операційних ризиків власними коштами на рівні 15 % від її середньорічного позитивного нетто-доходу за 3 попередні фінансові роки. Рівень покриття операційного ризику протягом звітного періоду задовольняє нормативне значення цього показника

4) коефіцієнт фінансової стійкості

Коефіцієнт фінансової стійкості відображає питому вагу власного капіталу у загальній вартості засобів, що використовуються Товариством у його діяльності (авансованих у діяльність установи), та характеризує фінансову стійкість установи, а також незалежність її діяльності від зовнішніх джерел фінансування. Фінансова стійкість Товариства протягом звітного року задовольняє нормативне значення цього показника, що характеризує незалежність його діяльності від зовнішніх джерел фінансування.

ТОВ «КУА «МІБК» дотримується пруденційних нормативів.

7.7. ВНУТРІШНЯ СИСТЕМА ЗАПОБІГАННЯ ТА МІНІМІЗАЦІЇ ВПЛИВУ РИЗИКІВ

Для ефективного запобігання та мінімізації впливу ризиків Товариство розробило власну систему відповідних заходів, що відповідає обсягу та характеру діяльності Товариства.

До елементів внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків Товариства належать:

- система управління ризиками (далі – СУР);
- внутрішній аудит (контроль);
- корпоративне управління.

Головними завданнями СУР Товариства є:

- ідентифікація ризиків, визначення профілю ризиків;
- якісне та кількісне оцінювання ризиків, виявлення істотних ризиків;
- вимірювання ризиків;
- визначення заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків;
- реалізація заходів з управління ризиками;
- постійний моніторинг ризиків;
- контроль за прийнятним для установи рівнем ризику;
- проведення моделювання та прогнозування процесів і майбутніх результатів діяльності на основі аналізу інформації та оцінки ризиків;
- визначення ефективності СУР та її удосконалення;
- надання оперативної, а також періодичної звітної інформації з питань управління ризиками виконавчому органу Товариства.

Товариство визначає свій профіль ризиків.

Важливою складовою внутрішньої системи запобігання та мінімізації впливу ризиків є служба внутрішнього аудиту (контроль), яку створює установа.

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ДІЯЛЬНОСТІ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ

СУР в Товаристві включає:

- управління ризиками, що пов'язані з діяльністю Товариства;
- управління ризиками інститутів спільного інвестування (далі – ICI), що знаходяться в управлінні Товариства.

Товариство повністю несе ризики, безпосередньо пов'язані з його діяльністю.

Товариство також здійснює контроль за належним управлінням ризиками ICI відповідно до інвестиційної декларації та інших документів, що регламентують управління активами ICI.

При управлінні ризиками ICI Товариство, в управлінні якого знаходяться його активи, має забезпечувати відповідність вартості та структури активів таких ICI вимогам законодавства, інвестиційній декларації та іншим документам, що регламентують управління активами ICI.

У разі досягнення показником значення нижче оптимального Товариство повинно передбачити та здійснити заходи щодо приведення показника у межі його оптимального значення.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. Управління ризиками курівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

ЗАХОДИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ УСТАНОВИ

Товариство визначило заходи для запобігання та мінімізації усіх істотних ризиків відповідно до профілю ризиків.

До заходів мінімізації впливу загального фінансового ризику (ризику банкрутства) Товариства відноситься контроль за фінансовим станом підприємства, якістю його активів, структурою капіталу й відповідне коригування у разі появи ознак їх погіршення.

До заходів з мінімізації впливу *ризику персоналу* як складової операційного ризику відноситься:

- виважена політика підбору кваліфікованих кадрів, зокрема встановлення жорсткіших критеріїв відбору персоналу та додаткових вимог до його кваліфікації та дисциплінованості;
- проведення навчання та підвищення кваліфікації персоналу;
- обмеження доступу до інсайдерської інформації та інформації з обмеженим доступом;
- перевірка правомірності та безпомилковості проведених операцій;
- чітке розмежування повноважень та обов'язків окремих структурних підрозділів, а також окремих працівників у складі підрозділу, регламентування їх повноважень та обов'язків відповідними положеннями про структурні підрозділи та посадовими інструкціями працівників;
- контроль за дотриманням визначених відповідними положеннями про структурні підрозділи та посадовими інструкціями працівників повноважень та обов'язків, зокрема шляхом створення системи внутрішнього аудиту (контролю);
- наявність внутрішніх інструкцій установи, що регламентують порядок взаємодії окремих структурних підрозділів установи між собою у процесі здійснення діяльності, у тому числі при суміщенні установою декількох видів професійної діяльності на фондовому ринку, що вимагає їх провадження окремими структурними підрозділами Товариства;
- встановлення ефективних процедур вирішення корпоративних та особистих конфліктів, зокрема шляхом використання елементів корпоративного управління.

До заходів з мінімізації впливу *інформаційно-технологічного ризику* як складової операційного ризику можна віднести:

- використання надійних технічних, програмних інформаційних, технологічних систем і засобів комунікації та зв'язку, які відповідають кількості, складності та обсягу операцій установи;
- забезпечення безперебійного функціонування програмно-технічних засобів та обладнання, за допомогою яких здійснюється операційна діяльність установи;
- застосування засобів захисту інформації на всіх етапах її обробки та зберігання;
- дублювання та архівування інформації;
- організацію контролю доступу до інформації та приміщенів установи сторонніх осіб.

До заходів з мінімізації впливу *правового ризику* як складової операційного ризику відноситься:

- своєчасне інформування працівників Товариства про зміни у законодавстві, а також у внутрішніх документах Товариства;
- розробка типових форм договорів та інших документів;
- попередження порушень вимог нормативно-правових актів установою, зокрема шляхом створення системи внутрішнього аудиту (контролю).

До заходів з мінімізації впливу *ризику втрати ділової репутації* (репутаційного ризику) відноситься:

- регламентування внутрішніх процедур Товариства;
- впровадження стандартизованих процедур розгляду скарг та претензій щодо діяльності Товариства з боку клієнтів та контрагентів;
- регламентування правил поведінки з клієнтами;
- попередження порушень Товариством вимог законодавства.

До заходів з мінімізації впливу *стратегічного ризику* відноситься:

- вибір Товариством виваженої бізнес-стратегії;
- контроль за послідовним впровадженням стратегічних цілей, завдань та управлінських рішень;
- підвищення рівня кваліфікації керівників усіх рівнів Товариства;
- забезпечення відповідності оперативних планів діяльності Товариства її стратегічним цілям та завданням.

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Товариство не має фінансових активів, які або були прострочені, або знецінилися.

Застави та інші форми забезпечень відсутні.

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливанням відсоткових ставок у високо інфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимальну припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбавуватися боргових фінансових інструментів. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість фінансових інструментів.

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів

або іншого фінансового активу. Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Поточна ліквідність Товариства:

Показник діяльності	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Оборотні активи, тис.грн.	7 288	303
Поточні зобов'язання, тис.грн.	136	80
Поточна ліквідність	53,59	3,79
Нормативне значення	1-3	

Станом на 31.12.2018р. та на 31.12.2019р. Товариство незалежне від позикових коштів при фінансуванні реальних активів.

7.8. УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні йому складові ризики.

ТОВ «КУА «МІБК», яке не управляє активами недержавних пенсійних фондів, зобов'язано підтримувати розмір власного капіталу на рівні не менше 7000 тис.грн. Розмір власного капіталу Товариства станом на 31.12.2018р. та на 31.12.2019р. склав 7210 тис.грн. та 7194 тис.грн. відповідно. Розмір власного капіталу Товариства на достатньому рівні.

Резервний капітал ТОВ «КУА «МІБК» створює відповідно до установчих документів та діючого законодавства.

ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ

Істотних подій після дати балансу, які підлягають розкриттю, не відбулося.

Директор

Меметова Т.В.

